

- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα τόσο της πρωτοβάθμιας δίκης όσο και της κατ' αναίρεση δίκης.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

- παραβίαση κανόνων του ουσιαστικού κοινοτικού δικαίου
- παραβίαση της αρχής της ισότητας (ίση μεταχείριση και εμπιστοσύνη στη συνέχιση της μέχρι τούδε ακολουθούμενης πρακτικής): η Επιτροπή δεν μπορεί να παρεκκλίνει από την μέχρι τούδε ακολουθούμενη πρακτική όσον αφορά τις αποφάσεις της και να εφαρμόσει τις «κατευθυντήριες γραμμές», κατά μείζονα λόγο καθόσον δημιούργησε στην αναιρεσείουσα την προσδοκία ότι θα αποκομίσει οφέλη αν επιδείξει πνεύμα συνεργασίας (ανακοίνωση περί συνεργασίας). Ζητώντας την επίδειξη πνεύματος συνεργασίας η Επιτροπή δεσμεύεται από την μέχρι τούδε ακολουθούμενη πρακτική ως προς τον προσδιορισμό των προστίμων.
- Παραβίαση της αρχής της ισότητας και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων (όσον αφορά τη διάρκεια της παραβάσεως): καίτοι κατά το γράμμα και το πνεύμα των κατευθυντηρίων γραμμών επιβάλλεται προοδευτική αύξηση του προστίμου αναλόγως της διάρκειας της παραβάσεως, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δέχεται για τρίμηνη μόνο υπέρβαση της ετήσιας περιόδου αναφοράς, στην περίπτωση της αναιρεσείουσας, αύξηση σαφώς μεγαλύτερη μιας αναλογικής αυξήσεως.
- Παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως της αναδρομικής ισχύος, λόγω εφαρμογής των «κατευθυντηρίων γραμμών», καθόσον αυτές λαμβάνουν υπόψη για τον καθορισμό του προστίμου τον συνολικό κύκλο εργασιών αντί του αφορώντος το προϊόν κύκλου εργασιών, όπως μέχρι τούδε.
- Παραβίαση ουσιαστικών διαδικαστικών κανόνων
- Παραβίαση της υποχρεώσεως ακροάσεως
- Παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

(¹) που δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στη Συλλογή.

Αίτηση αναίρεσως που ασκήθηκε στις 3 Ιουλίου 2002 από την LR af 1998 A/S, πρώην Løgstør Rør A/S, κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 20 Μαρτίου 2002 το πρώτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-23/99 (¹) LR af 1998 A/S, πρώην Løgstør Rør A/S, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(Υπόθεση C-206/02 P)

(2002/C 202/05)

H LR af 1998 A/S, πρώην Løgstør Rør A/S, με έδρα το Løgstør, Δανία, εκπροσωπούμενη από τους D. Waelbroeck και H. Peytz,

δικηγόρους, άσκησε, στις 3 Ιουνίου 2002, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αναίρεση κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 20 Μαρτίου 2002 το πρώτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-23/99 LR af 1998 A/S, πρώην Løgstør Rør A/S, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ης Μαρτίου 2002 στην υπόθεση T-23/99
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 21ης Οκτωβρίου 1999, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 1998 στην υπόθεση IV/35.691, Καρτέλ προμονωμένων σωλήνων, με την οποία επιβλήθηκε πρόστιμο στην αναιρεσείουσα, ή τουλάχιστον να μειώσει σημαντικά το ύψος του προστίμου, ή, επικουρικώς, να παραπέμψει την υπόθεση προς εκδίκαση στο Πρωτοδικείο·
- να κρίνει παράνομες τις κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/62 (²) και του άρθρου 65, παράγραφος 5, της Συνθήκης ΕΚΑΧ (ΕΕ 1998, C 9, σ. 3), βάσει του άρθρου 241 της Συνθήκης ΕΚ· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Εσφαλμένη εκτίμηση των κριτηρίων για τον υπολογισμό του προστίμου (παραβίαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/62 και των αρχών της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως-εσφαλμένη εφαρμογή ή — επικουρικώς — έλλειψη νομιμότητας των κατευθυντηρίων γραμμών του 1998): το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να θεωρεί ότι έλαβε επαρκώς υπόψη όλους τους σχετικούς με το πρόστιμο παράγοντες δεχόμενο τον εκ μέρους της Επιτροπής υπολογισμό του προστίμου ο οποίος αρχίζει από ένα βασικό ποσό το οποίο, στην περίπτωση της αναιρεσείουσας, ήταν τόσο υψηλό ώστε οι προσαρμογές βάσει της διάρκειας παραβάσεως και των επιβαρυντικών και ελαφρυντικών περιστάσεων πραγματοποιήθηκαν ή θα πραγματοποιούνταν σε ένα επίπεδο κατά πολύ υψηλότερο από το ανώτατο όριο του προστίμου (10 % του παγκόσμιου κύκλου εργασιών) το οποίο θέτει ο κανονισμός 17/62. Ολόκληρη η μέθοδος για τον υπολογισμό του προστίμου είναι πλημμελής και αποτελεί εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του κανονισμού 17/62. Η μέθοδος καταλήγει στον υπολογισμό τελικών προστίμων που δεν αντικατοπτρίζουν ορθά τις σχετικές ατομικές περιστάσεις και ούτε καν αντικατοπτρίζουν το σχετικό μέγεθος των βασικών ποσών που επέλεξε η Επιτροπή και τα οποία προσαρμόστηκαν βάσει των σχετικών περιστάσεων, αλλ' αντιθέτως — στην περίπτωση όλων των επιχειρήσεων των κατηγοριών 2 και 3 — απλώς αντικατοπτρίζουν το μέγεθος του παγκόσμιου κύκλου εργασιών του ομίλου επιχειρήσεων, οπότε προσδίδεται δυσανάλογη σημασία στο στοιχείο αυτό.

Παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της μη αναδρομικότητας: το Πρωτοδικείο πλανήθηκε περί το δίκαιο θεωρώντας ότι η διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής να επιβάλλει πρόστιμα και το δικαίωμά της «να αυξάνει το γενικό επίπεδο των προστίμων» υπερτερεί του άρθρου 7 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, όπως εισηχθή στο κοινοτικό δίκαιο με το άρθρο 49 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Η αναιρεσείουσα είχε δικαίωμα να επικαλεστεί την πρακτική της Επιτροπής σχετικά με τον υπολογισμό των προστίμων, όπως αυτή ίσχυε κατά τον χρόνο των επαφών της με την Επιτροπή. Επιπλέον, το δικαίωμα αύξησεως του γενικού επιπέδου των προστίμων εντός του επιβαλλομένου ανωτάτου ορίου δεν μπορεί να συγκριθεί με τη θέσπιση εν προκειμένω μιας γνήσιας οιοονεί νομοθεσίας υπό τη μορφή κατευθυντηρίων γραμμών και σημειωμάτων που αλλοιώνουν απολύτως ολόκληρη τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων.

Ανεπαρκής συνεκτίμηση των ελαφρυντικών περιστάσεων.

Μη ορθή εφαρμογή της ανακοινώσεως περί της μη φορολόγησης των προστίμων ή της μείωσης του ποσού των προστίμων σε υποθέσεις που αφορούν τα Κάρτελ.

(1) ΕΕ C 86, της 27.03.1999, σ. 31.

(2) Κανονισμός 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25).

Αίτηση αναιρέσεως της Brugg Rohrsysteme GmbH που ασκήθηκε στις 4 Ιουνίου 2002 κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2002 στην υπόθεση T-15/99, Brugg Rohrsysteme GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-207/02 P)

(2002/C 202/06)

Η Brugg Rohrsysteme GmbH, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Thomas Jestaedt, Hans-Joachim Salger και Martin Sura, του δικηγορικού γραφείου Lovells των Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Philippe Dupont, του δικηγορικού γραφείου Arendt & Medernach, άσκησε στις 4 Ιουνίου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 20ής Μαρτίου 2002 στην υπόθεση T-15/99, Brugg Rohrsysteme GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1).

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να εξαφανίσει την απόφαση του Πρωτοδικείου, της 20ής Μαρτίου 2000, και να ακυρώσει το άρθρο 1 των αποφάσεων της Επιτροπής, της 21ής Οκτωβρίου 1998 [K(1998) 3117 τελικό] και της 6ης Νοεμβρίου 1998 [K(1998) 3415 τελικό και K(1998) 3117 τελικό] (2), καθόσον διαπιστώνεται δι' αυτών ότι η αναιρεσείουσα μετείχε σε συμφωνία και σε εναρμονισμένες πρακτικές κατά της Powerpipe AB· να ακυρώσει το άρθρο 3 των ανωτέρω αποφάσεων της Επιτροπής· επικουρικώς, ζητεί τη μείωση, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, του επιβληθέντος με το άρθρο 3 προστίμου στην αναιρεσείουσα.
2. Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσείουσας τα αφορόντα τόσο την ενώπιον του Πρωτοδικείου όσο και την ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα:

- Παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως της αναδρομικής ισχύος, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αρχής της χρηστής διοικήσεως στο πλαίσιο της επιβολής του προστίμου: Η αναδρομική εφαρμογή των «κατευθυντηρίων γραμμών» συνεπάγεται, όσον αφορά την αναιρεσείουσα, την επιβολή τριπλασίου προστίμου, τούτο δε όχι ως αποτέλεσμα σταθμίσεως των δεδομένων μιας ατομικής περιπτώσεως, αλλά, στην πράξη, ως συνέπεια ενός αυστηρού, ως προς τα πρόστιμα, κανονισμού.
- Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, λόγω τροποποιήσεως της μεθόδου υπολογισμού του προστίμου, κατόπιν της συνεργασίας της αναιρεσείουσας: Επιχείρηση η οποία επέδειξε πνεύμα συνεργασίας έχει εύλογο συμφέρον να μην μεταβάλει η Επιτροπή εκ των υστέρων τις θεμελιώδεις αρχές που διέπουν την επιμέτρηση του προστίμου κατά τέτοιον τρόπο ώστε, στην πράξη, η επιδειχθείσα διάθεση συνεργασίας να μην έχει κανένα αποτέλεσμα.
- Προσβολή των δικαιωμάτων του αμυνόμενου, λόγω της εφαρμογής των νέων κατευθυντηρίων γραμμών που διέπουν την επιβολή των προστίμων, χωρίς να παρασχεθεί στην αναιρεσείουσα το δικαίωμα ακρόασεως.
- Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, λόγω της μη μείωσεως του αρχικού ποσού του προστίμου: Τόσο η Επιτροπή όσο και το Πρωτοδικείο αναγνώρισαν την έκταση και τη σημασία του ορίου του 10 % που προβλέπει το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17. Το όριο αυτό δεν αφορά μόνον το τελικό ποσό, αλλά, αντιθέτως, κανένα ποσό από τα λαμβανόμενα υπόψη για τον υπολογισμό του προστίμου δεν πρέπει να υπερβαίνει το όριο του 10 %. Λόγω της — μη αμφισβητούμενης — σχέσεως 5 προς 1 που υφίσταται μεταξύ της τρίτης και τέταρτης κατηγορίας των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων, θα έπρεπε να μειωθεί το αρχικό ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην αναιρεσείουσα.